

PROGRAMY HARCEREK STARSZYCH
WNIOSKI Z DYSKUSJI

Spotkałyśmy się 8 kwietnia 1989 r. aby porozmawiać o programie dla harcerek starszych wędrowniczek.

Oto pokrótce wnioski z naszej dyskusji:

Doszliśmy do wniosku, że programy wędrowniczek nie mogą być sztywne i jednolite dla wszystkich drużyn i środowisk. Powinny być to programy tak różnorodne, aby każda z harcerek mogła znaleźć coś dla siebie. Dlatego, że czas, który dziewczyna spędza w drużynie ma pomóc w znalezieniu jej własnej drogi, pomóc dojrzeć do życiowych zadań, rozwinąć indywidualne zainteresowania i predyspozycje.

Co powinno składać się na tę różnorodność. Na pierwszy plan wysunęła się problematyka rodziny, roli kobiety w rodzinie, w domu. Chyba dlatego, że bezpośrednio każdej z nas dotyczy i przez długi czas nie zwracano uwagi na te sprawy w wychowaniu w drużynach harcerskich (żeńskich także), był to problem, nad którym dyskutowaliśmy najżywiej.

A więc dom, jego organizacja, funkcje rodziny, życie z mężczyzną (tolerancja!), wychowanie dzieci. Docenianie pracy dla domu i dla rodziny. Umiejętność czerpania z tych obowiązków radości i satysfakcji.

Oprócz domu praca zawodowa. Realizacja własnych potrzeb i ambicji. Zainteresowanie światem, nauka życia społecznym.

Służba czyli treść kobiecego życia. Umiejętność dawania siebie innym, umiejętność bycia pożyteczną. W żadnym jednak przypadku nie traktujemy służby jako "służenia", lecz jako zadania jakie mamy do wypełnienia.

Te tematy były wiadome w naszej dyskusji. Oprócz nich, naszym zdaniem, w programach powinny znaleźć się jeszcze inne zagadnienia. Zebraliśmy je w bloki i proponujemy, aby takie bloki tematyczne znajdowały się w każdym planie pracy drużyny. Ich różnorodność, a także indywidualne opracowanie zadań w domowym bloku dla każdej harcerki, pozwoli każdej z dziewcząt znaleźć to, co naprawdę ją ciekawi i interesuje.

Oto te bloki:

1. dom i rodzina:

tu: zagadnienia poruszone wcześniej,

2. służba:

potraktowanie życia jako zadania,

umiejętność bycia pożyteczną,

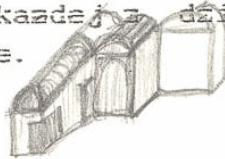
umiejętność znajdowania terenu własnej służby,

3. rozwój intelektualny:

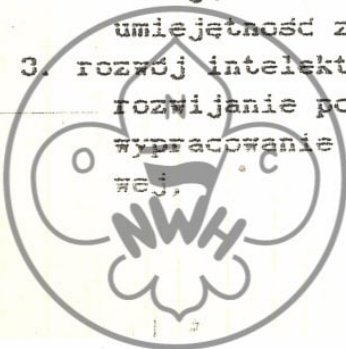
rozwijanie potrzeby zdobywania wiedzy,

wypracowanie własnego systemu wartości,

wypracowanie własnej filozofii

dla ludzi chorych (NS, szpitale, ośrodki)
między sobą
polscy i Polacy za granicą
dla dzieci chore zdrowotnie:
NALi 2
jestymy
ziclot przewort
ekologic
alkoholizm, domy dziecka
problem społeczny
zycio-

umiejętność wnioskowania i postrzegania,
potrzeba lektury,

4. wychowanie estetyczne:

rzemiosła artystyczne,
umiejętność dostrzegania piękna w przyrodzie i życiu,
umiejętność upiększania życia codziennego,
piękno stosunków międzyludzkich - takt i kultura osobista,
uczestnictwo w kulturze,

5. wychowanie obywatelskie:

poznawanie i rozumienie świata,
zdobycie wiedzy o zasadach rządzących życiem społecznym, o
instytucjach społecznych i państwowych : własny do tego stosunek,
udział w życiu społecznym,

6. techniki harcerskie:

tu: potrzeba weryfikowania dotychczasowego kształtu i tematyki
"technik" pod kątem przydatności do współczesnego życia,
zdobywanie uprawnień,
mistrzostwo harcerskie,
wybór zawodu, przygotowanie się do niego

7. wędrowka:

wędrowanie jako sposób na życie,
umiejętność wędrowania po różnym terenie, w różnych warunkach,

8. współżycie z przyrodą:

poznawanie i rozumienie przyrody,
miejsce człowieka w przyrodzie, odpowiedzialność za niszczenie
środowiska naturalnego,
ochrona środowiska,
puszczaństwo,

9. działalność gospodarcza:

umiejętność gospodarowania zasobami finansowymi i materialnymi,
szacunek dla pracy i pieniądza,
rozsadne planowanie, gospodarowanie czasem,

10. zdrowie:

sprawność ruchowa,
racjonalny sposób życia, higiena (także psychiczna),
odpowiedzialność za swoje zdrowie,
poznawanie i zaakceptowanie zmian psychicznych i fizycznych w doj-
rzewającym organizmie. *

Ustaliliśmy także, że w planie pracy drużyny powinny znaleźć się
także wartości przewijające się we wszystkich zadaniach: tolerancja,
perfekcjonizm, indywidualność (zadań i sposobów ich realizacji),
świadomość własnych korzeni, własnej historii jak robiły to nasze
poprzedniczki, świadomość naszego wpływu na środowisko naturalne
działania ekologiczne.

Warto też zwrócić uwagę na pracę dziewcząt z patronką (patronem).

Zebrała i opracowała:
p.wd Anna Palińska